

[NACZĄTEK *sb m*

N sg naczątek.

Sł stp, Cn brak.

*Pierwsza część zbiorów, przeznaczona dla Boga; przen: o Izmelu [por. rus. начаток]: Poświęcon (był) Izrael Iehowie/ naczątek vrodzaiow ie⁸⁰ [initium proventus eius; (marg) primitiae frugum eius (-)]; wżytcy požyrájący iy/ wyłtąpią *BudBib Ier 2/3 (Linde)*.*

Synonimy: pierwiaznek, pierwizna, pierwociny.

FP